

„Un cer nou și un pământ nou”

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Apocalipsa 21:1-5; Geneza 3:19; 1 Corinteni 15:52-58; Geneza 6:11-13; Isaia 11:6-9; Ioan 14:1-3.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.” (2 Petru 3:13)

În 2 Petru 3:10-13, Petru descrie destinul cerului și al pământului. Atât cerurile, cât și pământul, împreună cu tot ce conțin ele, vor fi distruse.

Dar istoria nu se încheie nicidecum aici, pentru că vechiul cer și vechiul pământ vor fi înlocuite cu un cer nou și un pământ nou.

Observă contrastul dintre cele două existențe. În lumea veche predomină păcatul; în lumea nouă locuiește neprihănirea. În lumea veche, stăpână este moartea; în lumea nouă, stăpână este viața. Contrastul este izbitor sau absolut.

De asemenea, după cum vedem în aceste făgăduințe, rolul lui Dumnezeu de Creator nu s-a încheiat odată cu prima creare a pământului. El nu s-a încheiat odată cu lucrarea de transformare a noastră în făpturi noi în Hristos. Dimpotrivă, El continuă să creeze. Același Domn care a creat lumea odinioară prin puterea supranaturală a Cuvântului, o va crea din nou, prin aceeași putere supranaturală.

În lipsa acestui ultim act creator, toate celelalte s-ar dovedi inutile. Cerurile noi și pământul nou constituie încununarea făgăduințelor lui Dumnezeu pentru noi.

Un lucru pe care îl au în comun știința și Biblia este convingerea că planeta aceasta, așa cum o cunoaștem în prezent, nu va exista pentru totdeauna. Potrivit științei (cel puțin în unele teorii ale ei), aceleași forțe impersonale și crude care au adus la existență pământul și viața de pe el vor distruge, în cele din urmă, tot ce există. La rândul ei, și Biblia susține că pământul acesta nu va dura veșnic și că, în final, va fi distrus. Deosebirea este aceea că în scenariul pe care îl prezintă știința, distrugerea pământului marchează finalul existenței, pe când, în viziunea Bibliei, ea marchează începutul unei existențe noi și extraordinare care va dura veșnic.

1. Cum este descrisă lumea viitoare în Apocalipsa 21:1-5? Ce lucruri extraordinare ne așteaptă acolo? Ce motive avem să credem că numai Dumnezeu ne poate oferi o astfel de lume?

Una dintre cele mai frumoase făgăduințe cu privire la viața viitoare este aceea că moartea și suferința vor dispărea pentru totdeauna. Potrivit acestui pasaj, Dumnezeu nu consideră că ele ar fi niște experiențe pozitive. Ele nu au existat la început, când Dumnezeu a spus că toate erau foarte bune (Geneza 1:31), ci sunt niște intruși; ele nu au fost create de la început și nu vor exista pe Noul Pământ. Isus a venit să le distrugă, iar noi nu le vom mai cunoaște în lumea viitoare.

Noul Pământ marchează un nou început. Acest experiment nefericit cu păcatul se va încheia. Rezultatele lui sunt mai mult decât evidente: păcatul aduce moartea și suferința, iar Legea lui Dumnezeu este legea vieții.

Dumnezeu va crea cerurile și pământul din nou, așa cum au fost ele la început, oferindu-ne astfel un nou început. Numai El, Creatorul, poate face acest lucru. Noi putem beneficia de toate aceste daruri ale Sale numai pe baza lucrării Domnului Isus în favoarea noastră. Dacă nu ar exista Planul de Mântuire, noi nu am putea spera la nimic dincolo de ceea ce ne oferă viața prezentă.

De ce sunt atât de vitale pentru noi aceste făgăduințe cu privire la noua existență? Ce s-ar întâmpla cu credința noastră în lipsa lor?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să descopere de ce este Noul Pământ important pentru teologia biblică și pentru experiența lor.

La nivelul sentimentelor: Grupa să aprecieze rolul-cheie pe care îl joacă creațiunea în încheierea mării lupte.

La nivel practic: Să aleagă să aibă încredere în Dumnezeu că cerul și pământul nou sunt demne de dorit, chiar dacă nu știm cu exactitate cum vor arăta ele.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Creațiunea și marea luptă

- A. Ce rol îndeplinește creațiunea în încheierea mării lupte?
- B. În lumina învățaturii despre mileniu, care este semnificația teologică și spirituală a faptului că Dumnezeu va face toate lucrurile noi?

II. Sentimente: Așteptăm cu nerăbdare Paradisul

- A. Cum îmi pot păstra vie dorința după un cer nou și un pământ nou, dacă nu știu cu exactitate cum arată?
- B. Ce bucurii aștepți cu nerăbdare să trăiești pe pământul nou și în cerul nou?

III. Practic: Raiul pe Pământ

- A. Ce lucruri care astăzi ne sunt imposibil de făcut vom fi capabili să facem pe pământul nou?
- B. S-a spus că, dacă vrem să fim în cer, trebuie mai întâi ca cerul să fie în noi. Cum e posibil acest lucru acum?

Rezumat: Pentru cei răscumpărați, cerul cel nou și pământul cel nou transformă în realitate adevărul pe care, până la acel moment, au fost nevoiți să-l accepte numai prin credință. Partea cea mai frumoasă a vieții de atunci nu va fi reducerea limitărilor noastre omenești, ci comuniunea nemijlocită și neîngrădită cu Dumnezeu.

2. Citește Geneza 2:7 și 3:19. Din ce a fost creat Adam? Care a fost consecința păcatului său?

Dumnezeu l-a creat pe om din țărâna pământului, iar el a devenit o ființă vie. Omul își putea continua existența atâta timp cât păstra relația cu Acela care l-a creat. În momentul în care a păcătuit, Adam s-a separat de Sursa vieții. Ca urmare, el a murit și s-a întors în țărâna pământului.

3. Citește Isaia 26:19 și Daniel 12:2. Ce se va întâmpla cu cei care dorm în țărâna pământului?

Făgăduința învierii le inspiră o mare speranță creștinilor. Iov a exprimat această speranță în cuvintele următoare: „Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu” (Iov 19:26). Pentru cei credincioși, moartea nu este decât o stare trecătoare. Dumnezeu care l-a întocmit pe Adam din țărâna pământului și i-a suflat în nări suflare de viață nu a uitat cum să creeze oameni din țărână. Învierea va fi un act de creație, la fel cum a fost crearea lui Adam.

4. Citește 1 Corinteni 15:52-58. Ce învățătură strâns legată de creațiune, așa cum este prezentată în Geneza, putem desprinde de aici?

Învierea celor drepti la a doua venire a Domnului Isus se va produce instantaneu. Ea va fi un eveniment supranatural, în care Dumnezeu va face totul, așa ca atunci când l-a creat pe om la început. Adevărul acesta intră în contradicție totală cu evoluționismul teist. Practic, dacă Dumnezeu nu are nevoie de mai multe milioane de ani de evoluție pentru a ne re-crea, ci numai de o clipită, înseamnă că El a putut să ne creeze la fel și la început, fără a apela la evoluție. Conchidem, așadar, că speranța învierii este o dovadă biblică în plus, care susține creațiunea și respinge evoluționismul teist.

Ce ne spune despre limitele științei faptul că ea nu ne poate oferi nicio explicație în privința subiectului atât de important al învierii?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Cerul și pământul nou reprezintă apogeul marelui proces de răscumpărare început în Eden.

Recomandare: Săptămâna aceasta, încearcă să conduci discuțiile din cadrul grupei dincolo de ceea ce ne imaginăm în mod obișnuit că vom vedea și vom face în cer, la motivele pentru care ne dorim să ajungem acolo. Ajută-i pe membrii grupei să-și formeze o concepție mai vastă despre cer (discutați, de exemplu, despre comuniunea nemijlocită și neîngrădită pe care o vom avea cu Dumnezeu).

Mulți dintre noi ne aducem aminte de perioada în care mergeam la Școala de Sabat pentru copii și încercam să ne imaginăm ce vom face în cer (visam, de exemplu, că ne vom putea cocoța în spinarea unei cămile, că vom îmbrățișa un leu etc.). La maturitate, dorințele noastre au evoluat și au devenit mai complexe. Acum visăm, probabil, că vom înota împreună cu balenele, că vom descoperi misterele mecanicii cuantice ș.a.m.d. Fără îndoială că sunt multe lucruri pe care ne așteptăm să le găsim în cer, dar trebuie să recunoaștem că, oricât ne-am strădui, nu reușim să înțelegem pe deplin de ce ar trebui să ne dorim să fim acolo. Cerul depășește orice imaginație. De aceea Ioan a fost obligat să ne descrie cerul nou și pământul nou, indicând lucrurile de pe pământ pe care *nu* le vom găsi acolo: moartea, tânguirea, țipetele, durerea.

Pe lângă încercarea de a ne imagina cum va arăta cerul, în linii generale, putem încerca să descoperim semnificația făgăduinței unui cer nou și a unui pământ nou. Ioan declară că, în noul univers, vom avea o comuniune neîntreruptă cu Dumnezeu. Între noi și El nu vor mai exista bariere. În lumina învățăturii marii lupte, în faptul că Dumnezeu mai întâi distruge pentru ca apoi să recreeze acest pământ, există un scop spiritual mareț. La secțiunea următoare, ne vom ocupa pe larg de acest subiect.

Activitate introductivă: Cum te simți atunci când încerci să anticipezi o surpriză, în condițiile în care nu știi exact în ce va consta ea? În ce mod este afectată anticiparea de teama de necunoscut? Cât de multă încredere ai că persoanele care ți-au pregătit surpriza se vor ridica la înălțimea așteptărilor? Cum ne ajută această analogie să anticipăm și să ne pregătim pentru surpriza cerului nou și a pământului nou?

5. Compară Geneza 1:28 cu Ioan 12:31. Ce statut aveau Adam și Eva în lumea de curând creată? Cine le-a luat cu forța această autoritate și a devenit stăpânitorul lumii acesteia?

La început, statutul de stăpânitor al lumii i-a fost încredințat lui Adam. Dar, după ce a păcătuit, acest statut a fost știrbit. Satana a început să își exercite puterea asupra planetei, generând degradarea și violența pe care le observăm pretutindeni în jurul nostru.

Din fericire, după Golgota, Domnul Isus a redobândit autoritatea asupra pământului (vezi Matei 28:18, Apocalipsa 12:10, Ioan 12:31). Lui Satana îi este îngăduit să acționeze pe pământ și să producă distrugerii, însă ne putem bucura știind că zilele lui sunt numărate: biruința Domnului Hristos pe cruce garantează acest lucru.

6. Ce adevăruri putem desprinde din 2 Timotei 2:11,12 și Apocalipsa 5:10? Vezi și 1 Corinteni 6:2,3.

Cei mântuiți vor primi autoritatea de fi împărați și preoți. Statutul de împărat implică ideea de autoritate; statutul de preot transmite ideea de intermediere între Dumnezeu și alte ființe; probabil că aici este vorba de ființele din alte lumi create, care nu au cunoscut niciodată păcatul și nenorocirile pe care el le aduce.

„Toate comorile universului vor fi deschise spre studiu mântuiților lui Dumnezeu. Neîncătușați de moarte, ei își iau zborul neobosit către lumile îndepărtate – lumi care au fost mișcate de durere la vederea necazului oamenilor și au tresăltat în cântări de bucurie la vestea despre un suflet salvat. Cu o bucurie de nedescris, copiii pământului ajung părtași la bucuria și înțelepciunea ființelor necăzute.” (*Tragedia veacurilor*, pag. 677)

Ce crezi că înseamnă să ajungem „părtași la bucuria și înțelepciunea ființelor necăzute”? Ce am putea învăța de la ființele necăzute? Ce ar putea ele să învețe de la noi?

2. APROFUNDEAZĂ!

Comentariu biblic

Sfârșitul tuturor lucrurilor rele

(Recitiți în cadrul grupei Apocalipsa 21:1-5.)

În Apocalipsa 21:1-5, Ioan vede cerul nou și pământul nou. De ce este semnificativ lucrul acesta?

Viziunea despre cerul nou și pământul nou apare după descrierea perioadei de o mie de ani din Apocalipsa 20. Ioan notează că, în timpul celor o mie de ani, Satana, „șarpele cel vechi”, este aruncat în Adânc (vers. 1-3). Două elemente din acest pasaj ne trimit cu gândul la Geneza 1 și 3. „Șarpele cel vechi” face în mod neîndoielnic referire la șarpele din Geneza 3, iar „Adâncul” face aluzie la Geneza 1. Dar cum anume?

În limba greacă, cuvântul pentru „Adânc” este *abusson*, de unde provine termenul *abis*. Cercetătorii ebraici au tradus textul ebraic în limba greacă (text cunoscut astăzi sub numele de Septuaginta, LXX) și au utilizat termenul *abusson* pentru „adâncul” din Geneza 1:2. Întrucât scriitorii Noului Testament citează frecvent din Septuaginta, este destul de cert faptul că *abusson* face aluzie la Geneza 1:2. Prin utilizarea acestui termen, Ioan arată că, în timpul mileniului, pământul va redeveni pustiu și gol ca în Geneza 1:2. Descrierea aceasta este în acord cu distrugerea cerului și a pământului despre care vorbește Apocalipsa 6:14, care va avea loc la revenirea Domnului Isus. Practic, Apocalipsa 6 este Geneza 1 invers!

Mileniul are în parte rolul de pauză pentru Satana, timp în care să se gândească la consecințele acțiunilor lui (vezi Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 630). Marea luptă este un conflict pentru conducere. Satana încearcă să imprime ideea că el este mai în măsură decât Dumnezeu să guverneze universul. Există totuși o problemă. Dreptul lui Dumnezeu de a conduce se bazează pe faptul că El a creat universul (Apocalipsa 4:11). Satana este o ființă creată și, din acest motiv, Dumnezeu are dreptul de a stăpâni peste el. În aceste condiții, Satana ar trebui să-și recunoască limitele de ființă creată, însă el refuză să capituleze și să își recunoască limitele.

Pentru cei răscumpărați de pe pământ, cerul nou și pământul nou vor fi confirmarea vizibilă că Dumnezeu este în măsură și are dreptul de a conduce universul. Pentru a susține acest drept divin, mulți credincioși au trebuit să accepte prin credință faptul că Dumnezeu este singurul care

În lumea aceasta, vânătoarea este un mod de viață obișnuit printre animale. Conceptul de „lanț trofic” ne este cunoscut. El ne aduce aminte de importanța vânătorii pentru ecosistemul nostru și ne este greu să ne imaginăm cum ar arăta lumea fără ea. Însă la început, toate animalele terestre se hrăneau cu plante verzi (Geneza 1:30). Nu existau animale de pradă. Geneza 1:30 nu precizează cu ce se hrăneau animalele acvatice, dar probabil că și în cazul lor era valabil același principiu. În final, când a evaluat tot ce crease, Dumnezeu a declarat că toate erau „foarte bune”.

7. Ce schimbări au apărut înainte de potop în viața de pe pământ? Ce modificări au apărut după potop în relația omului cu animalele? Geneza 6:11-13; 9:2-4

Lumea pașnică de la început a fost potopită de stricăciune, violență și tot felul de rele. Acestea sunt urmările păcatului. Lumea aceasta, care la început a fost foarte bună, a ajuns atât de rea, încât a trebuit să fie distrusă.

După potop, tuturor animalelor a început să le fie frică de om – atât celor de pe uscat, cât și celor care trăiesc în apă sau în aer. Situația aceasta contrastează puternic cu situația inițială. Se pare că, de la potop, stăpânirea omului asupra animalelor s-a redus.

8. Citește Isaia 65:25; 11:6-9. Ce deosebiri există între relația actuală dintre viețuitoare și relația viitoare (potrivit făgăduinței lui Dumnezeu)?

Isaia încearcă să descrie lumea nouă prin intermediul unor imagini poetice sugestive, care să ne arate că acolo nu va mai exista violență. Degradarea și violența, trăsăturile distinctive ale lumii antediluviene, care au impus de altfel și distrugerea ei, nu vor mai exista pe Noul Pământ, care va fi caracterizat de armonie, pace și cooperare. Noi suntem obișnuiți cu violența, cu vânătoarea și cu moartea și ne este greu să ne imaginăm o astfel de lume.

După cum vedem, Evanghelia ne vorbește în primul rând despre refacere. Este adevărat că numai Dumnezeu poate realiza această refacere finală, dar ce putem face noi pentru ca refacerea să înceapă încă de pe acum?

merita ca ei să Îi fie credincioși, mergând chiar până la martiriu. Ceea ce au acceptat odinioară prin credință, ajung acum să vadă cu ochii lor. Dumnezeu este vrednic să fie Dumnezeu și, odată eliminată prezența păcatului, comuniunea neîntreruptă cu El poate fi reluată.

De discutat

Care este semnificația viziunii lui Ioan despre pământul nou și cerul nou? Spre ce realități eterne ne îndreaptă ele atenția?

Cum descrie Apocalipsa 6 inversul procesului de facere a lumii din Geneza 1?

Cu ce limitare personală va trebui să se confrunte Satana în timpul mileniului? De ce este limitarea aceasta importantă în cadrul mării lupte?

„Comuniune neîntreruptă cu Dumnezeu” – Minteaa noastră afectată de păcat nu poate să cuprindă această noțiune. Dar, atât cât reușim să o înțelegem, ce va presupune o astfel de comuniune?

3. APLICĂ!

Întrebări pentru meditație

În ce fel îți afectează făgăduința cu privire la pământul cel nou prioritățile și deciziile prezente?

Cum ar trebui să ne afecteze ea prioritățile și deciziile, în general?

4. ILUSTREAZĂ!

Recomandare: Citește-le sau povestește-le membrilor grupei următoarea ilustrație, subliniind ideea că suntem chemați să dorim ceva ce nu putem înțelege pe deplin.

Akiak a trăit toată viața într-o zonă situată cu mult deasupra Cercului Polar. Nu văzuse în viața lui decât tundră, gheață și zăpadă. Nu avea curent electric, telefon, internet sau contact cu lumea de dincolo. Într-o zi, Mike a venit din Jamaica în satul lui Akiak.

– Akiak, i-a spus acesta, am o surpriză pentru tine! Îți ofer o călătorie în Jamaica, unde viața este cu mult mai bună!

– Povestește-mi despre Jamaica, l-a rugat Akiak. De ce este viața mult mai bună acolo?

– Păi, a început Mike, avem palmieri, este tot timpul cald și putem să mergem la plajă.

„Înainte de intrarea păcatului în lume, Adam se bucura de o comuniune directă cu Făcătorul Său.” (*Tragedia veacurilor*, pag. 7)

Însă, după cădere, relația strânsă cu El s-a schimbat radical din mai multe puncte de vedere.

9. Citește Geneza 3:24, Exodul 33:20 și Deuteronomul 5:24-26. Cum a afectat păcatul relația strânsă dintre om și Dumnezeu?

Păcatul a distrus relația dintre Dumnezeu și om. Dumnezeu i-a alungat pe primii noștri părinți din prezența Sa pentru a-i proteja, căci omul nu mai putea să vadă Fața Sa și totuși să trăiască.

Dar, în momentul acela, Domnul a luat inițiativa și i-a făcut cunoscut omului Planul de Mântuire, al cărui scop era refacerea relației distruse, iar prețul urma să fie plătit chiar de Dumnezeu.

10. Citește Ioan 14:1-3 și Apocalipsa 22:3-5. Ce făgăduință le-a făcut Domnul Isus ucenicilor Săi cu puțin timp de a merge la cruce? Care va fi urmarea împlinirii acestei făgăduințe?

Relația dintre Dumnezeu și omenire va fi refăcută; oamenii vor trăi cu toții în bună înțelegere și se vor întâlni cu El față în față. Pământul nu va mai suferi din cauza vreunui blestem și tot ce a fost pierdut va fi redobândit. Cei răscumparați vor primi în dar un mediu nou, o viață nouă, o autoritate nouă asupra planetei, o armonie nouă cu universul întreg și o relație nouă cu Dumnezeu. Scopul inițial al creării omului se va împlini în sfârșit. Dumnezeu, rasa umană și tot universul creat de Dumnezeu vor fi în armonie, o armonie care va dăinui pentru totdeauna.

Cum ne putem deprinde acum, înainte ca Dumnezeu să facă un cer nou și un pământ nou, să ne bucurăm de o comuniune strânsă cu El? Ce decizii din viața personală ne influențează (pozitiv sau negativ) relația cu El?

Akiak a rămas o clipă pe gânduri și apoi l-a întrebat:

– Ce sunt palmierii? Ce înseamnă să mergi la plajă?

– Palmierii sunt niște copaci cu frunze lungi la umbra cărora te poți adăposti de soarele fierbinte.

– Păi, îl întrerupse Akiak, de ce să mă adăpostesc de soare?

Mike nu știa cum să-i explice. Oare cum să-l ajute pe prietenul lui să înțeleagă cât de frumos era acasă la el, în Jamaica? S-a gândit puțin și apoi i-a spus:

– În Jamaica este cu totul altfel decât aici. Este foarte cald și nu există viscol sau ger. Nu e nevoie să te îmbraci cu haine groase. Nu există urși-polari care să te atace, iar în apele oceanului nu sunt balene-ucigașe sau foci.

El i-a descris în continuare cum era Jamaica, spunându-i ce lucruri din zona arctică *nu* se găseau acolo.

– Dar dacă nu sunt foci și nici balene, atunci ce mănânci? l-a întrebat Akiak.

– Mănânci nuci-de-cocos și fructe tropicale, i-a răspuns Mike.

– Ce sunt nucile-de-cocos și fructele tropicale?

Mike era disperat. Cum să-i explice cum era în Jamaica, dacă Akiak nu avea la dispoziție niciun sistem de referință la care să se raporteze?

Atunci Mike s-a gândit la cer. Se spune că acolo nu există durere, înfrustrare, moarte sau țipăt. Nu ni se spune decât ce lucruri de pe pământ *nu* există acolo. Dar cum este cerul de fapt? Gândește-te cât de greu Îi este lui Dumnezeu să ne convingă că merită să dorim un lucru pe care nu-l putem pricepe. În ce fel te-a ajutat această ilustrație să înțelegi cât de limitați suntem noi când vine vorba de a ne imagina toate lucrurile pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru noi?

„Și anii veșniciei, în desfășurarea lor, vor aduce descoperiri mai bogate și mai slăvite despre Dumnezeu și despre Hristos. Pe măsură ce crește cunoștința, cresc și dragostea, respectul și fericirea. Cu cât oamenii Îl vor cunoaște pe Dumnezeu mai mult, cu atât mai mare va fi admirația lor față de caracterul Său. Când Isus deschide în fața lor bogățiile mântuirii și realizările uimitoare în lupta cea mare cu Satana, inimile celor mântuiți sunt cuprinse de o devoțiune și mai arzătoare și, cu o bucurie și mai entuziastă, ei își ating harpele de aur și atunci de zece mii de ori zece mii și mii de mii de glasuri se unesc pentru a înălța coruri puternice de laudă. [...]

Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat. O singură vibrație de armonie și de bucurie străbate prin vasta creație. De la Acela care a creat toate lucrurile se revarsă viața, lumina și fericirea prin toate domeniile spațiului fără sfârșit. De la atomul minuscul și până la lumile cele mai mari, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și într-o bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubire.” (*Tragedia veacurilor*, pag. 679)

Întrebări pentru discuție

1. Alcătuieste o listă cu cât mai multe texte biblice (mai ales din Apocalipsa) care vorbesc despre viața pe pământul refăcut. Discutați în cadrul grupei despre informațiile pe care ni le oferă aceste texte. Care aspecte ale existenței pe Noul Pământ ți se par cele mai atrăgătoare? Ce aspecte ți se par mai greu de înțeles?
2. Ce relație există între doctrina despre creațiune, așa cum este ea descrisă în Geneza 1 și 2, și doctrina despre refacerea cerurilor și a pământului? Cum am putea înțelege această refacere, dacă evoluționismul teist ar avea dreptate?
3. Citește Romani 8:18 și 2 Corinteni 4:16,17. Ce spune Pavel aici? Ce încurajare ne oferă aceste texte?
4. Meditează mai mult la mesajul principal al Evangheliei și anume *refacerea*. Ce înseamnă cuvântul *refacere*? Ce anume este sau va fi refăcut? Cum este realizată refacerea? Avem noi vreun rol în procesul de refacere? Ce rol?
5. Ce ne spune făgăduința cu privire la un cer nou și un pământ nou despre caracterul lui Dumnezeu?